

[Dohrmann]

Jeg vil bede ministeren for offentlige arbejder om heroppefra at redegøre en smule for de økonomiske konsekvenser af dette forslag. Sandheden er, at de tal, der er fremkommet, er pyntet gevaldigt, og jeg føler mig overbevist om, at efter at man vil bruge en masse penge til ekstra støjisolering o.lign., så vil DanLink-projektet komme til at koste den danske stat penge. Jeg tror ikke på de fine beregninger, der foreligger.

Ministerens og alle regeringspartierne m.fl. skal lægge mærke til én ting, når VS og SF udtaler, at de støtter den kollektive trafik. Sandheden om dette projekt er jo, at det er erhvervsfjendtligt først og fremmest over for private vognmænd, så det basker, og derfor har ministeren fundet støtte hos socialdemokratiet til dette projekt.

Men som sagt, økonomien bag projektet er væk. Det vil komme til at koste penge. Det eneste, vi får, er en masse støj, møg og snavs. Fremskridtspartiet stemmer selvfølgelig imod.

Ministerens for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Efter de grundige behandlinger, dette lovforslag havde været igennem ved første og anden behandling, og efter den enighed, der var i udvalget, havde jeg egentlig ikke forventet, at der ville blive nogen ny debat i dag, men da det altså er tilfældet, må jeg også ulejlige tinget nogle øjeblikke.

Må jeg med det samme til hr. Dohrmann sige, at jeg tror, jeg ville påkalde mig formandens misbilligelse ved nu at give mig til at redegøre for lovforslagets økonomiske omstændigheder. Det har der været meget god tid til at gøre i de mange uger, sagen har ligget på folketingets bord, men hr. Dohrmann er selvfølgelig velkommen til hos mig at stille alle de spørgsmål og få alle de oplysninger, som han naturligt har krav på.

Må jeg til fru Jytte Andersen sige, at også jeg er tilfreds med det, som fru Jytte Andersen kaldte den indflydelse, som oppositionen havde fået på forslaget endelige udformning. Jeg synes i og for sig, at den oprindelige udformning var en kende bedre, men det ligger absolut inden for både støj- og tolerancegrænserne, og, hvad der er nok så vigtigt for mig at meddele, den udformning, som sagen har fået nu, ligger inden for det,

som Københavns kommune kunne have aftalt med DSB og undertegnede for et halvt år siden. Det skal lige nævnes, for jeg har set, at en række medier har skrevet, at det var en stor sejr til Københavns kommune. Det vil jeg sådan set ikke have noget imod, for jeg bor selv i Københavns kommune, og jeg ønsker den og dens overborgmester og hele bystyret al medgang, men det ligger altså inden for, hvad vi var klar til at slutte på for længe, længe siden. Det skal man dog lige vide.

Må jeg så henvende mig til fru Elisabeth Bruun Olesen og også til hr. Ole Henriksen, som var inde på dette at sætte erhverv over miljøhensyn – hr. Ole Henriksen følte sig foranlediget til, da fru Elisabeth Bruun Olesen havde sagt dette, at bedyre, at SF sandelig ikke lægger vægt på erhvervsinteresser.

For det første er der ikke tale om et enten-eller, men der er tale om, at man skal, og at man også er i stand til at afbalancere disse hver for sig væsentlige hensyn.

For det andet skal jeg dog gøre opmærksom på, at erhvervsinteresser på denne brede måde, som begge disse ordførere har udtalt sig om det, ikke er noget, der angår en eller anden lille snæver del af befolkningen, men erhvervsinteresser er samfundsinteresser. Det handler nemlig bl.a. om beskæftigelse, det handler om valutaindtjening, det handler også om overskud til nyinvestering, så jeg gad nok se det medlem af samfundet, inklusive folketinget, som skulle stå her uimodsagt og tale nedsættende om erhvervsinteresser, der sandelig er hele folkets interesser.

Så føler jeg mig på grundlag af det, fru Elisabeth Bruun Olesen sagde, én gang til foranlediget til at understrege, at der er ikke tale om forøgelse af støj eller af sundhedsbelastning. Jeg er overbevist om, at det bastante folketingsflertal, der efter en meget grundig behandling og undersøgelse og lytten til alles interesser har besluttet sig, således som sket er, naturligvis ikke ville have været til stede, hvis der var frygt for støjbelastning eller sundhedsbelastning.

Derfor skal jeg afslutte også denne behandling med at sige, at det nu er vigtigt, at de kræfter, der står bag ved lovforslaget, altså næsten det samlede folketing, er med til at berolige de mennesker, som er blevet foruro-ligede, som bl.a. ved taler holdt herinde og ikke mindst ved artikler i aviser og ved billeder i TV-Avisen, som har været helt urimeligt